

HALKIMIZA

Kendilerine "Kurtuluş hareketi", "proletarya sosyalistleri" gibi safhtar ta-
kım (ama ne proletarya sosyalistliği ile de Kurtuluş İhlâline hiç bir şekilde ya-
kışmayacak tavırlar içinde olan) bazı sosyalizmler uzun süreli yürüttükleri sâdru
ve tahriklerin bir sonucu olarak, son günlerde Devrimcilerle, anti-faşist mücadele
mârlarında olmasın gereken instanslar arasında çok kere silahlı çatışmalara da varan
kaygılar meydana gelmiştir.

Faşizme ve oligarşiye tek bir kurşun bile sâkmayan kişilerin "Devrimel Yol'da
savuş açtık, Devrimel Yol'u silâçtık" diyerek başlattıkları saldırılar sonucu, bir-
çok ölüm ve yaralanma meydana gelmiştir. Yıktı bir devrimel yoldağımız, SDF'
ün uzakta silahlı tarannasa sonucu, hainler tarafından vurularak öldürülmüş,
birçok arkadaşımız da yaralanmıştır.

Bütün bu çatışmaların ve olayların sonuç olarak devrimel mücadeleden aley-
hine, olumsuz bir durum meydana getirildiğine hiç şüphâ yoktur. Bu gereği yul-
lardan beri defalarca tekrarlayacağız; ve halkın karşı sorumluluğunu her şeyin
örtünde tutan bir sâzâetin gereği olarak, bu tür olumsuzlukların meydana gelme-
mesi için elimizden gelen her şeyi yapmaya çalıştık. Ve örnekte, sol için ayrıktır-
nın, bölünme ve çatışmaların halk kitleleri üzerinde ne kadar olumsuz bir rol oy-
nadiğini bildiğimiz için, bu olumsuz etkinin hiç değişile bir şekilde azaltılabile-
ni, halkın mücadelesinin daha çok gelişmesine katkı etmedi için, 1 Mayıs'ta
da, 24 Aralık'ta da ve her vesile ile (çoğunun pratik mücadelede fazla bir katkı-
nın olmadığı bile bile) devrimel gruplar arasında eylem birlikteliği oluşturmaya
çalıştık. Ancak, çoğu kere kendi-kışlet siyasi gelecekteki, kendi gruplarının
Devrimcilerden uzak tutulmasında göremek (K. Tahrir edebiyatından aharbına bir
"yol ayırma" hikâyesi de aydınarak) "İlke" meselesi, vb. diye diye bizim bütün
çabalarımıza boşa çâkmayısı becerebilmişlerdir.

Dahas, sol için bölünme ve gruplaşmaların alabildiğine yaygın olduğu ve çe-
şitli olumsuzlukların meydana gelmesine uygun olan bir ortam içinde, hadise çe-
karmayı kafasına koyan ve bunun için her çareye başvuruların marifetleri karşı-
nada, çatışmaların olumsuzlukların önlenmesi başına her mümkün olmuştur.

Kendileri ne yaparsa yapsınlar, nasıl olsa devrimel sorumlu davranarak işi
fazla ileri götürmezler diye düşünenler kendilerini her türlü sorumluluğu yap-
masına serbest görmüşlerdir. Ve birazda bu nedenle, devrimel düşüncelere eğil-
im gösteren halk yığınları içinde olumsuz – moral bozucu – bir faktör olarak sol
içli çatışmalar bütün çabalarına rağmen devamlı gelmiştir.

Bu yüzden, yalnızca sol içli çatışmaların olumsuzluğundan bahsetmek, yal-
nızca çatışmaların olmasınca istemek bugün için artık yeterli bir tavır olmaktan
çâkmıştır. Çünkü bir tarafın sonucu kadar hâtasız-ekoliktir bir olumsuz tavır içinde
olması mümkün olsa bile, bu şekilde bu olumsuzlukların önüne geçilemeyeceği
açıkça görülmektedir. Kötüleşen defalarca ve herkes tarafından vurgulanılan bir
olumsuzluğu yeniden yeniden lanetlemek ve sonunda birkaç kendini bilmezini ya-
ratıldığı bir durumu boyum eğmekten öteye, yapılması gereken şeyin ne olduğu-
nun ortaya konulması lazımdır.

KSD, kendilerine de hiç bir yararı olmayacak ve birakin proletarya sosyalist-
liğinin, aklı başında, ne yaptığını bilen hiç kimse tarafından yapılmayacak olan iş-
lere neden başlamaktadır. Hangi amaçla harekete etmek ve yeniden cesaret al-
maktadı?

Bu soruların karşılığını bulmak kolayca mümkün değildir. Görülen şey çatış-
ma çâkmaya çok önceden karar ve planlı bir davranış içinde olduklarıdır. Uzunca
bir süreli tahrik edici bildiri dağıtmaya; olaylar çâkmayısı; çeşitli bi-
rleşme devrimel-demokratik örgütlenmeleri ortadan kaldırmak ve burularda
uzun süreli gereçli olan disiplin ihlallerine uymamak için açık bir bozguncu tavır
içine girmeye başlamışlardır. Birkaç yıl önce daha devrimciği bile öğrenemeyiş
ü illel çok aranda geçen bir olay, Devrimel Yol'a hiçbir ilgi olmadığı hal-
de Devrimel Yol'a malederek yeniden istatür etmeye başlamışlar, işi gücü bu-
rakarak "yoldaşlarımızın maktasına işe sokular" diye aşaklık yalan ve tahrikler
dolu bildiri yayınlamaya koyulmuşlar, bu tavırlarına mani olmasınca kaünada
"âyâzet yapmaması önüyorlar" diye yaygın koparmışlardır. Özellikle herkezin
işinin başından aşkın olduğu 1 Mayıs, 30 Mart gibi mücadele günlerinde hep bu-
na benzer şeylerle ortaya çıkmışlar, Beytepe Yurdunda Devrimel gençlerin odaları
basarak, önce Devrimel Yol'u, sonra oligarşiyi hallederçiz diye tehditler
savurmuşlar, her vesile ile olay yaratmaya uğraşmışlardır.

Maktatların, alışıldığı gibi, sadece Devrimcilerle küfrederek kendilerini
tatmin etmekten ibaret olmadığı, hadise çâkmayı ve bunu yaygın için her çâ-
reye başvurmayı kafalarına koydukları da ortada idi. Olayların gelişmesinden ön-

ce yâsnıladıkları bildiriyle bir yığın adı küfür, saldırı ve tahrik yanında tehdit-
ler savurarak "Bu cizgi, anlayışını değıştirmeyiş sürece daha birçok devrimelin
hanına etlerini buluşturacaklardır. BU OLAYLARDA KENDİLERİNDE DE IN-
SANLARA ÖLEBLİR..." türünden ifadeler de kullanmakta oldukları görülmüş-
tür. Yani çâkmakları olaylarda adam öldürmeyi (ya da SDF'nin karşı kaldrımından
okul ölmekle öğrencileri tarayarak bir yoldağımızı öldürmeyi) önceden hesapla-
yabılmışlardır.

Kesaca, olayların gelişmesinden önce dağıttıkları bildiri için "Devrimel
Yol'a karşı ilan ettikleri savuş"ın bir "ön-politik çâkmama" niteliğinde olduğu
açıkça görülmüştür. "İddia, tekrar, yalan" ve demagoji... Ancak faşistlere yakış-
kın bütün yöntemleri kullanarak, sahte barış çağrılarını terpileyerek, çâkmakları
olayların sorumluluğunu Devrimcilerle maledilmesine çalışmışlardır.

Antalya'da yine kendilerinin yaratıkları olaylar, yalan, temel bir yöntem
olarak ne kadar benimsediklerinin bir başka örneği olmuştur. Bir süre önce An-
talya'da KSD sorulmuş, halde hamallık yaparak para kazanan Devrimcilerin,
aldıkları iş ödevlerinin %10'unun kendilerine verilmesini istemişlerdir. Bu "ha-
raç" talebi kabul edilmeyince de oradaki devrimcileri överek halde çâkmaları
na izin veremeyenlikle söylemişlerdir. Ertesi gün oraya gelen iki devrimcinin
üzzerine çullarınak yine dövmeye başlamışlardır. Çevreden yâsnılayan devrimciler
olmuş, silâh sesleri duyulmuş, KSD'âlerin başışmasından sonra arada kalan bir
KSD'âlinin vurulduğu ve sonradan öldüğü öğrenilmiştir. (Dünyadan müdahale
eden devrimciler, sadece bir el havaya atarak açıkların söylemişlerdir. Bu yüzden
ölüm olayının KSD'âlerin kendi açıkları atarak sonucu olup olmadığı şimdiki bi-
zim tarafımızdan bilinmemektedir).

Bu olay KSD'nin, son olayların gelişmesinden önceki bir yazında şöyle an-
latılmaktadır. "Antalya halk işçilerinin birisinin pantolonu çaldı. Daha sonra
işçiler çâlmam pantolonu bir Devrimel Yol'cuya gördüler, durumu proletarya
sosyalistlerine söylediler. Gidilip çâlmam mal geri istendi ve bir emekçinin malını
çâlmamasının yanlışlığı anlatıldı. Karşılık bir ölü, bir ağır yaralı." (Önce S.3)
Gördünüz mü? Bu "açıklama"dan anlaşıldığına göre, kendilerinin çaldığı pan-
tolon geri istenince(!) devrimel, silâhını çekerek başını kurşunla! Bir kişiyi öldür-
müş, bir kişiyi de ağır yaralamış!

KSD'âler, "İstediklerimiz %10 haracını vermedikleri için çatışma çıktı, bizden
birisi öldü. Daha sonra bunları okullarda dövüldü. Mahallelinin otomatik silâhları
basıp, kalveleri taradık. Çatışmalar arasında yine bizden biri ağır yaralandı" di-
ye gereçli anlatılmaktadır için, her zaman olduğu gibi, dipdedü yalan hikâyelerle
Devrimel Yol'a çânmı atarak, kendi maktatlarını örtbas etmeye çalışmışlar-
dır.

KSD, "Devrimel Yol'a karşı ilan ettiğimiz" savuşta yalan ve demagojiyi temel
bir yöntem haline getirmiştir. Bu gibi olaylarda Devrimcilerin, ellerinden geldiği
kadar en olumlu bir tavır içinde olmalarından hiç kimsekin şüphesi olamaz.
Ama KSD'âler yalan ve demagojiyi her şeyi ters yüz etmeye, sadece kendile-
rine ait olduklarını herkesin çok iyi bildiği hâstakılları devrimcilerle buluşturma-
ya çalışmışlardır. Kendi maktatı kalırlarını yolaçtığı çatışmalar, "Devrimel
Yol kendisi içinde bölünme ve dağılma tehlikesi ile karşı karşıyaya kalktığı için, bu-
nu önlemek amacıyla, bize saldırıyor" cinsinden gübüne açıklanarak kendili baş-
sıtları örtbas etmeye çalışmaktadırlar. Devrimel taraftan kendili hâstakılları
açıkça çâkmak için söylenmiş sözleri, devrimciler karşı bulup usanmadan tek-
rar ederek garip bir şekilde kendi kendilerini tatmin etmeye çalışmaktadırlar.

Bütün bunlardan, sahte barış çağrısı çâkmam sonra da Devrimcilerle savuş
ilan etmek gibi sadece faşistlere yakışkın ve ne proletarya sosyalistliği ne de
Kurtuluşçuluğu adına yakışmayan tavırların kendilerine hiçbir fayda gelemeye-
ceğini anlamaları ve görmeleri gerekir.

Burada, bir noktaya daha kısaca işaret etmekte yarar vardır. Bütün bu olum-
suzluklar halkımız faşizme karşı yürüttüğü ölüm-kalım savuşına elbette önemli
zararlar vermektedir. Ama bu tür olumsuzluklardan kurtarılması kapalı söz-
konusu olmamalıdır. Üç-beş soyuzun yaratıldığı olumsuzluklarla mutlak devrimciler,
Yürüşi sadece ve sadece emekçi halklarımız için çârpın bütün aydınlar,
faşizme karşı omuz omuza savuşmalarını önleyen bütün engelleri, eninde sonunda
mutlak yokedeceklerdir. Ve bütün halk güçlerinin devrimel birliği, emekçi
halklarımızın faşizme karşı devrimel savuşunu mutlak ve mutlak zaferine götür-
cektir.

DEVRİM
YOL

